

[Aksel Larsen.]

mellem det og den begrundelse, der er givet for det. Begrundelsen harmonerer ikke med lovforslaget, som det er udformet nu, men den vil komme til at harmonere med det, hvis man ændrer lovforslaget som her af mig foreslået.

Hvis man ikke vil dette, kan jeg betro regeringen, at den ikke får noget ud af dette lovforslag. Ja, det er muligt, at den får nogle penge i statskassen, det ved jeg ikke, stemningen her i salen tyder ikke meget på det; men den når i hvert fald ikke det politisk, den ville nå med lovforslaget, nemlig at besvære stormen i arbejdernes rækker og få dem til at synes, at denne regering alligevel gør noget.

I 1940, da vi fik lønstop, fik arbejds- og forligsnævnet og alt det, der fulgte efter, fik vi også en såkaldt udbyttebegrænsningslov, som regeringen og den daværende socialdemokratiske ordfører forkyndte var det helt store. Det viste sig, at loven kun var et lovlig fliget figenblad, som aldeles ikke dækkede nedskæringsforanstaltningernes noget grimme nøgenhed. I sin fremsættelsestale har den højtærede finansminister da også sagt, at en udbyttebegrænsningslov synes han ikke er noget værd. Ja, ja, det er jo glædeligt, at finansministeren er af samme mening, som vi var i 1940: at en udbyttebegrænsningslov som den, man dengang gennemførte, reelt intet er værd.

Jeg kan betro finansministeren, at det tjener ikke hans og regeringens og regeringspartiets politiske formål at komme med denne demonstrative skattelov, som man formentlig har meget ringe chancer for at få gennemført, og som, hvis den bliver gennemført, ikke vil gavne arbejderne det ringeste, men blot vil skaffe finansministeren et lidt større overskud i statskassen.

Må jeg iøvrigt rette nogle spørgsmål til ministeren angående lovforslagets udformning. Jeg vil gerne have at vide, hvorfor loven kun skal gælde eet år. Vi har jo forsøgt at diskutere det samme spørgsmål ved behandlingen af de to andre lovforslag, men da var det ikke muligt at få noget svar; jeg håber, det er muligt at få et svar nu. Arbejdsoverenskomsterne blev forlænget for to år; hvorfor skal denne lov så kun gælde for eet år?

Endvidere: det er her i landet hjemmehørende aktieselskaber m. v., der skal betale en særlig udbytteskat. Nu findes der jo nogle ret store erhvervsforetagender, som ikke er i aktieselskabsform, men i mere direkte privateje. Har man slet ikke tænkt på dem? Skal de gå skattefri i denne forbindelse?

Endvidere: det drejer sig kun om en udbytteskat, der beregnes som 50 pct. af den for skatteåret 1956—57 beregnede udbytterate. Det er nødvendigt at tilføje for at forebygge misforståelse hos dem, der ikke er kyndige, at det ikke betyder, at 50 pct. af udbyttet skal beslaglægges i skat, aldeles ikke, men det ville føre for vidt her at komme ind på en fremstilling af det indviklede problem, der hedder skat af udbytterater. Ministeren ved imidlertid udmærket vel, at i indkomstskatteloven står der, at udbytter, der er udbetalt i form af friaktier eller reservefondsbeviser el. lign., ikke skal svare udbytteskat. Synes ministeren da ikke, hvis han vil have dette lovforslag taget alvorligt, at han i hvert fald på dette punkt må rette på det, så der skal svares udbytteskat af udbytte, hvadenten det udbetales direkte som dividende eller camoufleret i form af friaktier eller på anden måde?

Må jeg samtidig sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at hvis man ikke havde sin kritiske sans i behold, kunne man jo godt få medlidenhed med de arme, stakkels kapitalister her i landet ved at høre den tale, det ærede medlem holdt, for han lod os skue ned i noget, der skulle tage sig ud som en bundløs fattigdoms dyb. Det ærede medlems statistiske fremstilling holder imidlertid ikke. Statistik er mange ting, og statistik kan bruges til mange ting, men det er ikke nok af det ærede medlem at komme med en statistisk fremstilling af, hvor stort eller hvor lille udbyttet til aktionærerne gennem en årrække har været i procenter af aktiekapitalen, medmindre han også fortæller, hvor stor de pågældende aktieselskabers kapital har været i disse år. Hvis et selskab fordobler sin aktiekapital og giver de nye aktier som friaktier til de gamle aktionærer, kan jo udbyttet i procenter godt falde med f. eks. en fjerdedel, men alligevel får de langt, langt mere i udbytte i forhold til den indbetalte aktie-